

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 90. Episcopi Teramensis ortus, atque progressus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

manorum recordantur. *Hic Antistes Tri-* Sæcul. XV.
dentinus nomine Cæsar is prodit in medium A.C. 1470.
oratione Germanica, quam e vestigio, ut ex-
teri quoque Oratores intelligerent, latine est
interpretatus. Deinde præteritas Christiano-
rum calamitates, & recentem Carniolæ,
quæ Imperatori parebat, cladem deplora-
vit, hortatusque Principes omnes, ut par-
tam a Majoribus gloriam conservarent, oc-
current imminentibus periculis, & religio-
nem tuerentur. Post Tridentinum Lega-
tus Cardinalis Piccolominæus gravi & ipse
oratione propositum Cæsar is, & Principum
adventum commendavit, egitque gratias
Pontificis nomine universis, rogans, ut quam
spem Christianis ex conventu porrexissent,
eam sumendis armis exhiberent, nec Beatis-
simum Patrem sua spe frustrarentur.

§. XC.

Episcopi Teramensis ortus, atque
progressus.

Habuit & ipse Teramensis Episcopus *Papiens.*
orationem satis prolixam, quæ ta- epist. 377. (*)
men amplis Germanorum Laudibus, &
pene

(*) Inepte hic allegatur *Papiens*; Conti-
nuator enim in describendo Spondano totus o-
cupatus, apud illum forte invenit *Papiensem*
hic in margine citatum, ea tamen verba, quæ

Sæcul. XV. pene innumeris antiquitatum centuriis
A.C. 1470. referta erat, ast quonam ex fonte eas ha-
 serit, dubium incertumque. Sermo i-
 ste integer exstat inter cetera ejusdem
 Episcopi opera. Adeo rara est hu-
 jus Viri origo, ut huc referri mereatur.
 Hic Matrem habuit rusticam ex pago Ga-
 vello prope Capuam; illa agro colendo
 intenta erat, sed derepente partus do-
 loribus oppressa, hunc filium sub lauro e-
 nixa est, qui primum ovibus pascendis a
 Patre suo destinatus fuit, postea vero
 quidam Sacerdos, qui vicinæ Ecclesiæ
 custos erat, puerum explorata men-
 tis perspicacitate famulatu*m* suo addixit,
 eumque tanto progressu humanioribus
 literis imbuit, ut poeta & orator plane
 egregius evaderet; qui demum ut libe-
 rales disciplinas in Perusina Academia
 doceret, vocatus, jure civitatis donatus
 est. Tantam sibi inde conciliabat nomi-
 nis sui famam, ut non solum a Calisto III.
 Romam adscitus, eidem ab epistolis esset,
 sed etiam Pio II. Pontifici in paucis ca-
 rus

*ex Papensi Spondanus recitat, cum ipse omit-
 tat, etiam citationem omittere debuisset; cum
 autem Continuator haud raro ejusmodi incuria
 reus sit, saltem semel Lettorem de ea admono-
 re, haud abs re fore censimus.*

rus, primum Episcopus Cortoniensis in Sæcul. XV.
 Calabria, deinde Teramensis in Aprutio A. C. 1470.
 Præful crearetur, tandem vero ab ipso
 Paulo II. Archipresbyter sancti Eustachii
 renuntiaretur. Idem jamjam Teramen-
 sis Episcopatus dignitate decoratus flo-
 rebat, dum apud Udalricum Han sive
 Gallum, qui inter Typographos primus
 Romæ sedem sivebat, corrigendi typi offi-
 cium obierat. Ejus curæ atque solertiæ
 eximias editiones, quæ ex eodem pre-
 lo prodibant, in acceptis referre debe-
 mus. Hanc præfati Episcopi occupa-
 tionem silentio haud prætereundam cen-
 suimus, eoquod per eam non solum vitæ
 suæ gloriam auxit, sed etiam liberalium
 artium amor, sanumque judicium, quo
 eminebat, dispicitur; Præcipue vero ma-
 gnum sibi conciliabat nomen per oratio-
 nes funebres, quibus Calisto III. & Pio II.
 parentabat, eorum quoque vitæ histo-
 riæ, necnon Andreæ Bracci præclari
 admodum Belliducis gesta concinnavit,
 pluraque alia tam soluta, quam nume-
 ris adstricta oratione de diversis argu-
 mentis opera posteritati reliquit. Obiit
 Senis anno Domini millesimo quadrin-
 gentesimo septuagesimo septimo, æta-
 tis quinquagesimo.

§. XCI.